

ΣΤΕ 2631 2010 [Απαράδεκτη αίτηση για ακύρωση αναδάσωσης]

Περίληψη

-Ούτε στο δικόγραφο της αιτήσεως ούτε στο δικόγραφο προσθέτων λόγων μνημονεύεται οιοδήποτε στοιχείο συνδέον τους αιτούντες με την επίδικη αναδασωτέα έκταση, ώστε να μπορεί να θεμελιωθεί το έννομο συμφέρον τους για την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Εξάλλου, μόνο το ενδιαφέρον των αιτούντων για τη διατήρηση των δασικών δρόμων που είχαν διανοιγεί στην επίδικη αναδασωτέα έκταση για την εξυπηρέτηση του λατομείου αδρανών υλικών της πρώτης αιτούσας, δεν επαρκεί για να στοιχειοθετηθεί ο αναγκαίος σύνδεσμος με την επίδικη έκταση και κατ' ακολουθίαν το έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης αναδάσωσης.

Πρόεδρος: *Αγγ. Θεοφιλοπούλου*

Εισηγητής: *P. Γιαννουλάτου*

Δικηγόροι: *Εμ. Γιαννακάκης, Β. Παπαθεοδώρου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτήν, όπως συνεπληρώθη με το δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της 5383/17.02.2006 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέως Περιφέρειας Κρήτης (Δ' 234), με την οποία έκταση αποτελούμενη από τρία τμήματα, συνολικού εμβαδού 7.683τμ. στην θέση «Ξερόκαμπος» του Δήμου Τυλίσσου του νομού Ηρακλείου, εκηρύχθη αναδασωτέα.
3. Επειδή, κατά το άρθρο 47 παρ. του πδ 18/1989 (Α' 8), για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως δεν αρκεί το γενικό ενδιαφέρον κάθε πολίτου για την τήρηση των νόμων και τη σύννομη άσκηση της δημοσίας εξουσίας, αλλά απαιτείται ιδιαίτερο και άμεσο έννομο συμφέρον, η ύπαρξη του οποίου στο πρόσωπο εκείνου που ασκεί την αίτηση κρίνεται, στην περίπτωση που η πράξη δεν απευθύνεται στον ίδιο προσωπικώς δημιουργώντας ευθέως γι' αυτόν συγκεκριμένες έννομες συνέπειες, από τον σύνδεσμο που υπάρχει μεταξύ των αποτελεσμάτων των επερχομένων από την προσβαλλομένη διοικητική πράξη στην έννομη τάξη και της συγκεκριμένης νομικής καταστάσεως ή ιδιότητος, στην οποία ευρίσκεται ή την οποία έχει και επικαλείται ο αιτών [ΣΕ 1094/2008.2717/2007 (7μ) κ.ά.].
4. Επειδή, περαιτέρω, το άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος ορίζει ότι «δημόσια ή ιδιωτικά δάση ή δασικά εκτάσεις καταστραφείσαι ή καταστρεφόμεναι εκ πυρκαϊάς ή άλλως πως αποψιλωθείσαι ή αποψιλούμεναι, δεν αποβάλλουν εκ

του λόγου τούτου τον ον εκέκτηντο προ της καταστροφής των χαρακτήρα και κηρύσσονται υποχρεωτικώς αναδασωτέα, αποκλειόμενης της διαθέσεως τούτων δι' έτερον προορισμόν». Εξ άλλου, κατά το άρθρο 38 παρ. 1 του ν. 998/1979 (Δ' 289) «κηρύσσονται υποχρεωτικώς ως αναδασωτέα, τα δάση και αι δασικά εκτάσεις, ανεξάρτητος της ειδικωτέρας κατηγορίας αυτών ή της θέσεως εις ην ευρίσκονται, εφ' όσον ταύτα καταστρέφονται ή αποψιλούνται συνεπεία πυρκαϊάς ή παρανόμου υλοτομίας αυτών ...». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, κάθε αποψιλουμένη δασική έκταση, δημοσία ή ιδιωτική, κηρύσσεται υποχρεωτικώς αναδασωτέα, με σκοπό την διατήρηση του δασικού χαρακτήρος αυτής, διά της αποκαταστάσεως της καταστραφείσης δασικής βλαστήσεως, με μόνη την αντικειμενική διαπίστωση της συνδρομής των κατά την ανωτέρω συνταγματική διάταξη προϋποθέσεων. Συνεπώς, η πράξη της αναδασώσεως δεν συνδέεται, κατ' αρχήν, με το πρόσωπο ούτε του φερομένου ως κυρίου της υπό αναδάσωση εκτάσεως ούτε του ενεργήσαντος την παράνομη εκχέρσωση. Για να θεμελιωθεί, όμως, το έννομο συμφέρον για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως, με την οποίαν αμφισβητείται η νομιμότης και η επάρκεια της αιτιολογίας της πράξεως που κηρύσσει την αναδάσωση, είναι αναγκαίος, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, ο σύνδεσμος του αιτουμένου τον ακυρωτικό έλεγχο αυτής με την κηρυσσομένη ως αναδασωτέα έκταση, ο οποίος προκύπτει είτε από προβαλλόμενο δικαίωμα κυριότητος επί της εν λόγω εκτάσεως είτε από άλλη νομική σχέση με την έκταση αυτήν (βλ. ΣΕ 674/2007, 1107/2006, βλ. και ΣΕ 3374/2006, 394/2003, 1156/2002, 384/2000).

5. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως, κατόπιν αιτήσεως του δευτέρου αιτούντος, Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της πρώτης αιτούσης εταιρίας, ενεκρίθη με την 2970/15.09.1989 απόφαση του Νομάρχου Ηρακλείου η επέμβαση, με σκοπό την εκμετάλλευση λατομείου αδρανών υλικών, σε δημοσία δασική έκταση, εμβαδού 300 στρεμμάτων, κειμένη στην Κοινότητα Δαμάστας του ως άνω νομού, εντός λατομικής ζώνης, η οποία είχε καθορισθεί με την 29771/11.01.1985 απόφαση του ιδίου Νομάρχου (Β' 93). Στο λατομείο αυτό εχορηγήθη άδεια λειτουργίας με την 2277/Φλ51/26.04.1993 απόφαση του Νομάρχου Ηρακλείου. Με την 101/09.01.2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέως Περιφέρειας Κρήτης (Δ' 84) δύο τμήματα, συνολικού εμβαδού 96 στρεμμάτων, εφραπτόμενα στο προς βορράν και προς νότον όριο της ως άνω λατομικής περιοχής, εκηρύχθησαν αναδασωτέα, διότι διεπιστώθη ότι οι λατομικές εργασίες της πρώτης αιτούσης είχαν παρανόμως επεκταθεί στο πρώτο τμήμα αλλοιώνοντας την δασική έκταση, ενώ είχαν εναποτεθεί αδρανή υλικά στο δεύτερο τμήμα. Αίτηση ακυρώσεως των ήδη αιτούντων κατά της ως άνω αναδασώσεως απερρίφθη με την 3374/2006 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την ακόλουθη αιτιολογία: στο δικόγραφο της αιτήσεως δεν μνημονεύεται οιοδήποτε στοιχείο συνδέον τους αιτούντες με την αναδασωτέα έκταση, ώστε

να δύναται να θεμελιωθεί και το έννομο συμφέρον αυτών για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της αποφάσεως περί αναδασώσεως. Εξ άλλου το γεγονός ότι οι αιτούντες λειτουργούν βάσει αδείας λατομείο σε παρακείμενη έκταση και ενδιαφέρονται, όπως προκύπτει από σχετική αίτησή τους προς τον Γενικό Γραμματέα Περιφερειάς Κρήτης, για την επέκταση του λατομικού χώρου στην κηρυχθείσα ως αναδασωτέα έκταση, δεν αρκεί για να θεμελιώσει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβληθείσης πράξεως αναδασώσεως, ενώ, ούτε το γεγονός ότι οι αιτούντες επεξέτειναν μη νομίμως τις λατομικές εργασίες στην εν λόγω έκτασιν, δύναται, εν πάση περιπτώσει, να θεμελιώσει έννομο συμφέρον αυτών προς ακύρωση της αναδασώσεως, λαμβανομένου άλλωστε υπ' όψιν ότι τα δάση τυγχάνουν προστασίας εκ του Συντάγματος. Εν τω μεταξύ, κατόπιν καταγγελιών, διεπιστώθη ότι οι αιτούντες, μεταξύ άλλων, επεξέτειναν εκ νέου παρανόμως τις λατομικές εργασίες σε έκταση (αποτελούμενη από τρία τμήματα συνολικού εμβαδού 7.683 τμ), ευρισκομένη βορείως και βορειανατολικά της λατομικής ζώνης και μη περιληφθείσα στην προαναφερθείσα 101/2002 απόφαση αναδασώσεως Γενικού Γραμματέως Περιφέρειας Κρήτης, προέβησαν δε στην καταστροφή της εντός αυτής φυομένης βλαστήσεως, αποτελούμενης από ασπάλαθο, αχαιοπόδι, αστοιβίδα και θυμάρι (βλ. την από 02.08.2005 έκθεση αυτοψίας των δασολόγων Ν. Π. και Π. Α., το 4737/24.08.2005 έγγραφο του Διευθυντού Δασών Ηρακλείου και το από 24.10.2005 πρωτόκολλο μηνύσεως του δασοφύλακος Στ. Γιαχνάκη). Η ως άνω έκταση εκηρύχθη αναδασωτέα με την προσβαλλομένη 5383/17.02.20010 απόφαση του Γενικού Γραμματέως Περιφερειάς Κρήτης.

6. Επειδή εν προκειμένω, ούτε στο δικόγραφο της αιτήσεως ούτε στο δικόγραφο προσθέτων λόγων μνημονεύεται οιοδήποτε στοιχείο συνδέον τους αιτούντες με την επίδικη αναδασωτέα έκταση, ώστε να δύναται να θεμελιωθεί και το έννομο συμφέρον αυτών για την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Εξ άλλου, εκ μόνου του ενδιαφέροντος των αιτούντων για την διατήρηση των δασικών δρόμων που είχαν διανοιγεί εντός της επιδίκου αναδασωτέας εκτάσεως για την εξυπηρέτηση του λατομείου αδρανών υλικών της πρώτης αιτούσης, δυνάμει της 11 53/05.05.1997 εγκριτικής αποφάσεως του Διευθυντού Δασών Ηρακλείου, οι οποίοι, κατά τα διαλαμβανόμενα στο δικόγραφο προσθέτων λόγων και στο μετά την συζήτηση κατατεθέν υπόμνημα, θίγονται από την έκδοση της προσβαλλομένης αναδασώσεως, δεν στοιχειοθετείται ο αναγκαίος, κατά τα εκτεθέντα, σύνδεσμος αυτών με την επίδικη έκταση και κατ' ακολουθίαν το έννομο συμφέρον τους για την ακύρωση της προσβαλλομένης αναδασώσεως, ενώ, όπως ήδη έχει κριθεί με την προαναφερθείσα 3374/2006 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ούτε το πραγματικό γεγονός της παρανόμου επεκτάσεως των λατομικών εργασιών των αιτούντων στην επίδικη έκταση αρκεί για να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον αυτών για την άσκηση της

κρινομένης αιτήσεως, δεδομένου ότι τα δάση τυγχάνουν προστασίας εκ του Συντάγματος.

7. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, οι αιτούντες στερούνται εννόμου συμφέροντος προς ακύρωση της προσβαλλομένης αναδασώσεως και η κρινομένη αίτηση πρέπει, για τον λόγο αυτόν, να απορριφθεί ως απαράδεκτη, συμφώνως προς το άρθρο 47 παρ. 1 του π.δ. 18/1989.